किष्किन्थाकाएउं

निष्येषिनव वश्वस्य श्रोतुनिच्हित वानर् ।
न हि संकुचितः पन्था येन बाली हतो गतः ॥२०॥
समये तिष्ठ सुग्रीव मा बालिपथमन्वगाः ।
एक एव मया बाली वाणेन निहतः पुरा ।
वां तु सत्यादपक्रात्तं हिनष्यामि सबान्धवं ॥२१॥
कुरुष्ठ सत्यं मिय वानरेन्द्र तत्
प्रतिश्रुतं धर्ममवेच्य शाश्वतं ।
न बालिनं प्रेतगतं यमच्चे
हतो अस्य पश्येस्वमित्रक्षगैः शरैः ॥ २१॥

इत्यार्षे रामायणे किष्किन्ध्याकाण्डे शर् दिलापो नाम एकोनत्रिंशः सर्गः — सुग्रीवाक्रोशो नाम त्रिंशःसर्गः ॥